

Na temelju odredbe članka 21. Statuta Muzeja moderne i suvremene umjetnosti, **Upravno vijeće Muzeja moderne i suvremene umjetnosti** na svojoj 2. sjednici održanoj dana 20. 12. 2018. godine donosi sljedeću

ODLUKU

I.

Prihvaća se izvješće o radu Muzeja moderne i suvremene umjetnosti za 2017. godinu koje je sastavni dio ove Odluke.

II.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja.

Broj: 122/18-04/02

Rijeka, 20. prosinca 2018. godine

Predsjednica Upravnog vijeća

Sabina Salamon

Sabina Salamon

Dostaviti:

1. Grad Rijeka, Odjel gradske uprave za kulturu
2. Računovodstvo, ovdje
3. Pismohrana, ovdje

Godišnje izvješće Muzeja moderne i suvremene umjetnosti za 2017. godinu

Tijekom 2017. godine Muzej moderne i suvremene umjetnosti je, uz provođenje osnovne muzejske djelatnosti, nastavio smjerom iz 2016. godine u smislu rasta kvalitete izložbenog programa kao i davanja veće uloge edukativnim programima i aktiviranju drugih aktivnosti Muzeja. Od početka godine realizirao je 26 izložbi, od čega 10 samostalnih i 16 skupnih, nekoliko suradnji i projekata u suradnji s vanjskim partnerima te više projekata u kontekstu programa „Spajalica“, koji je ostvaren u suradnji s Festivalom performansa „Dopust“. Veliku pažnju Muzej je posvetio razvoju suradničkih projekata i otvaranju prema lokalnoj zajednici, studentima i Sveučilištu, umjetničkoj i kulturnoj sceni Rijeke te stvaranju mreže suradnika i partnerstva u zemlji i inozemstvu.

Posebnu važnost Muzej je posvetio dugoročnom planiranju i pripremi programa u sklopu priprema Rijeke za Europsku prijestolnicu kulture 2020. i izradi strategije razvoja Muzeja u kontekstu preseljenja u novi prostor. Posljednja izložba održana u prostoru Muzeja u Dolcu bila je ona Zdravka Milića „Radovi 1981. – 2017.“ kojom se Muzej oprostio od prostora koji je koristio više od 60 godina.

Novo sjedište muzeja – prostor u tzv. „H-objektu“ u kompleksu bivše tvornice „Rikard Benčić“ otvoreno je 22. rujna 2017. godine retrospektivnom izložbom Tomislava Gotovca „Anticipator kriza – Kuda idemo ne pitajte“. Izložba je bila realizirana u suradnji s „Institutom Tomislav Gotovac“ i ostala je otvorena do 26. studenoga 2017. godine.

Izdvajamo tri najveća programa Muzeja u 2017. godini:

- Projekt **„Spajalica - umjetnost u javnom prostoru“** koji je bio realiziran u javnim prostorima koji okružuju novi muzejski prostor te u prostorima koji su vezani za EPK programsku liniju „Slatko i slano / Sweet and Salt“.
- **EU projekt „Riskiraj promjenu – Risk change“** koji je također povezan s EPK 2020., kroz programsku liniju „Kuhinja / Kitchen – Centar kreativnih migracija“ i koji se bavi temom migracija i integracije imigranata. Projekt je započet 1. lipnja 2016. godine, a traje do 31. svibnja 2020. godine te se realizira u suradnji sa sedam europskih partnera. U sklopu ovog projekta u 2017. godini Muzej je realizirao 3 izložbe: **„Crne krabulje“**, posljednju izložbu u 2017. godini, koja je predstavila 12 domaćih i stranih umjetnika izabranih na javnom pozivu, a koji su u svojim radovima bavili temom migracija **„Sjene budućnosti“** Neli Ružić i **„Između tamo i tamo: anatomija privremenih migracija“** u sklopu koje izdvajamo multimedijalni performans **„Ova žena se zove Jasna 08“** Nicole Hewitt.
- Retrospektivna izložba Tomislava Gotovca **„Anticipator kriza – Kuda idemo ne pitajte“** koja je povezana s EPK programskom linijom „Doba moći“ koju Muzej realizira u suradnji s „Institutom Tomislav Gotovac“. Za ovu izložbu osigurano je financiranje od strane Ministarstva kulture, Rijeka 2020 d.o.o., Erste banke i Erste fondacije.

A. Izložbeni programi

Retrospektivna izložba Tomislava Gotovca „Anticipator kriza – Kuda idemo ne pitajte“, 22. 9. - 26. 11. 2017. Prva retrospektiva Tomislava Gotovca a.k.a. Antonija G. Lauera (Sombor, 1937. – Zagreb, 2010.) nastala je 7 godina nakon umjetnikove smrti te je odnijela presjek 60 godina njegove duge umjetničke prakse. Izložba je predstavila različite medije i faze njegova rada, kombinirajući ranije sa starijim radovima, manje poznate s ključnim djelima, autorove akcije s njihovim produžecima u novinama i dokumentima sudskih procesa. Stotinjak umjetničkih radova prezentirano je u na nekoliko lokacija – od novog prostora Muzeja, Art-kina te na javnim gradskim prostorima. Izložba je bila proširena umjetničkim programima „Art Kampa Empeduja“ i „Dana otvorenog performansa Rijeka – DOPUST“ te studentskom izložbom „D Day“. Studentska izložba „D Day“ bila je usmjerena k realizaciji novih umjetničkih radova koji za polazišnu točku uzimaju Gotovčevu umjetničku praksu. „Dani otvorenog performansa Rijeka: Akcija!“ donijeli su izlaganja, performanse i akcije u javnom prostoru te su povezali bečki akcionizam s provokativnim metodama autorovog javnog nastupa. Umjetnička manifestacija „Art Kampa Empeduja: Nahranite spomenike dok su živi!“ u potpunosti je bila posvećena stvaralaštvu Antonija G. Lauera koji je riječkoj alternativnoj sceni bio značajna pojava - svojim prisustvom davao je značaj, ali i odavao priznanje, prijatelj i njezin protagonistom.

„**Radovi 1981. - 2017.**“, Zdravko Milić, 31. 8. - 20. 9. 2017. Samostalna izložba značajnog hrvatskog suvremenog umjetnika, koji inspiraciju već dugo vremena nalazi upravo u temama drugačije stvarnosti, predstavila je 36 godina njegova stvaralaštva pod nazivom „Radovi 1981. – 2017.“ Zdravko Milić rođen je 1953. godine u Labinu. Diplomirao je slikarstvo na Accademia di Belle Arti u Veneciji, 1977. u klasi prof. Carmela Zottija. Stručno je usavršavao mozaik 1988. na École Nationale Supérieure des Beaux – Arts u Parizu u klasi prof. Ricarda Licate. Od 1978.- 2006. godine djeluje kao samostalni umjetnik. Član je HDLU Rijeka, HDLU Zagreb i Le Venezie, Treviso. Od 2006. docent je na Akademiji primijenjenih umjetnosti Rijeci te u zvanju redovitog profesora predaje na kolegijima Slikarstvo i Mozaik. Intenzivno izlaže od početka '70 godina. Izlagao je na 85 samostalnih izložbe i sudjelovao na preko 600 skupnih izložbi u zemlji i inozemstvu. Dobitnik je 55 nagrada u zemlji i inozemstvu.

„**Leksikon Tànja Ostojić**“, Tanja Ostojić, **Studio Kamov**, 11. 8. – 7. 9. 2017. Autorica ovim predstavljanjem objedinjuje šestogodišnji interdisciplinarni i participativni projekt usmjeren k istraživanju suvremenih post-jugoslavenskih migracijskih procesa kroz prizmu osobnih povijesti žena. Razvijajući ga prvenstveno kroz umjetničke alate, osobnu i kreativnu razmjenu provodi unutar konkretnog uzorka – 33 imenjakinja i prezimenjakinja. Na izložbi je bio prikazan dio arhiva istraživanja, radovi nastali u kreativnim radionicama, kao i foto i video dokumentacija. Tanja Ostojić (1972., Užice, Jugoslavija, Srbija) se bavi performansom, istraživačkim i interdisciplinarnim projektima. Studirala je umjetnost u Beogradu, Francuskoj i Njemačkoj. Djeluje uglavnom iz perspektive žene migrantice, dok političko pozicioniranje, humor i integracija gledalaca određuju njen pristup radu. Od 1994. godine predstavila je svoj rad na velikom broju izložbi i festival. Živi u Berlinu.

„**In Their Eyes...**“, 14. 7. – 17. 8. 2017.. Izložba je predstavila umjetničke pozicije proizašle iz tri specifične regije u središnjoj Europi, koje karakterizira zastupljenost više nacionalnih manjina i smještaj na granicama različitih jezičnih, kulturnih i geopolitičkih utjecaja. Radovi desetoro umjetnika iz Češke, Hrvatske i Italije (Stefano Cagol (IT), Nemanja Cvijanović (HR), Igor Eškinja (HR), Hannes Egger (IT), Michael Fliri (IT), Miroslav Hašek (CZ), Zdena Kolečková (CZ), Richard Loskot (CZ), Michela Thelenová (CZ), Slaven Tolj (HR) kroje priče u kojima su se nerazmrsivo ispreplele teme intimnosti karakteristične za obiteljske mitologije, topografije ponovno prisvojenih prostora te zanimljivosti materijalne baštine u kojoj se može naslutiti prisustvo predaka. Pitanje identiteta ponovo dovodi u žarište rastući broj negativnih manifestacija koje predstavljaju prijetnju etičkom integritetu i demokratskom potencijalu trenutačnog političkog sistema, kao i pojedinačnim zajednicama. Projekt je nastao u suradnji s Fakultetom likovnih umjetnosti i dizajna Sveučilišta „Jan Evangelista Purkyně“ u Ústí nad Labem i Kunsthalle Eurocentra Lana.

„**Suprematistička transmisija i tranzicija**“, performans i akcija novosadskog multimedijalnog umjetnika Dragana Vojvodića u sklopu **Rezidencijalnog programa Kamov** (Performans “48 sati budnosti”) 28. - 30.7.2017.. Performans iz 2015. godine “Suprematistička tranzicija” nadahnut je 100. godišnjicom Maljevičevog “Crnog kvadrata na bijelom polju” i 20. godišnjicom završetka ratova na prostorima bivše Jugoslavije, evoluirao je 2016. u “Suprematističku transmisiju” – akciju s performativnom strukturom u kojoj se umjetnik bavi fenomenom tijela, kretanja, diskontinuiteta, odnosom umjetnosti i društva, usponom neo-liberalnog koncepta te citatnošću i novim čitanjem i prepoznavanjem kontinuiteta umjetničkog mišljenja. Koristeći geometrijske suprematističke forme kvadrata, kruga i križa, a sve u kontekstu podsjećanja na snagu i potencijal umjetničkog djelovanja prve umjetničke avangarde u pravcu društvenog preobražaja i aplicirajući ih u van-institucionalan prostor putem umjetničke akcije, performansa i instalacija, autorov je cilj osvajati prostor urbane sredine - cijeli grad postaje galerijski prostor pogodan za umjetničku intervenciju te nudi model za preobražaj urbanog prostora u umjetnički kao metaforu društvenog preobražaja.

Antun Maračić „Na duge staze“, 15. 5. - 4. 6. 2017. Izložba je predstavila radove koji su koncipirani kao dugoročni ili su spontano nastajali duže vrijeme. Vrijeme se u njima često ističe, bilo kao latentna, bilo kao eksplicitna tema i sadržaj. Radovi s početaka autorova umjetničkog djelovanja bili su postavljeni kao uvod u izložbu te, iako izložba nije imala karakter retrospektivne – već su rani radovi služili kao primjeri dugotrajnosti procesa nastanka, ali i kao indikatori dugog trajanja istih motiva i ideja realiziranih tokom vremena svaki puta u različitim uprizorenjima i tematskim pomacima. Tako sintagma ‘na duge staze’ iz naslova izložbe, osim što se odnosi na vrijeme upisano u pojedine radove, istodobno, u širem krugu, obilježava i koncept na kojem je utemeljena cijela izložba.

Projekcije: „Antun Motika i nasljeđe eksperimenta“, 7. 4.- 7. 5. 2017. Izložbom je predstavljen manje poznat i neistražen opus eksperimenata Antuna Motike te radovi njegovih suvremenika iz domaće i međunarodne scene, povezujući ga s eksperimentom u pokretnim slikama (Stan Brakhage, Zlatko Hajdler, Aleksandar Srnec) i onima koji ukazuju na inovacijski i anticipatorski potencijal njegovih luminoeksperimenata u kontekstu suvremene produkcije (Juliana Borinski, Ana Hušman i Ivan Marušić Klif, Goran Petercol, Davor Sanvincenti i Silvo Šarić). Motikini eksperimenti nastajali su u kontinuitetu od početka 40' do sredine 80' godina i u tom su razdoblju bili javno pokazani samo jedanput, u zagrebačkoj galeriji Centar 1968.. Prvo predstavljanje toga dijela Motikina opusa u Rijeci nastavak je njegove zakašnjele revalorizacije budući da se od kraja prvog desetljeća ovog stoljeća taj dio opusa počeo uvažavati i smatrati jednakovrijednim njegovom slikarstvu, ako ne i inovativnijim u promišljanju vizualnog jezika. S skladu s time, izložba je bila koncipirana kao skupna, objedinjujući analogne i digitalne tehnike rada u vidu zvučnih ambijenata, svjetlosnih instalacija, fotografije i filma.

„MMSU zbirka crvenih noseva“, izložba u sklopu EPK programa „Bakanalije Karnevalije“, **Studio Kamov**, 11. 2. 2017.. Izložba je realizirana kao dio događanja u sklopu Riječkog karnevala pod nazivom „Bakanalije Karnevalije“, koje su zajednički organizirali Rijeka 2020 i Galway 2020 (s kojim Rijeka dijeli titulu EPK 2020), a kao prva u nizu suradnji kroz zajedničke programe u okviru godine 2020. Ggodine. Događaj „Bakanalije Karnevalije“ kulturna je manifestacija s gastro-zabavnim elementima.

„Svjetlonosna bića“, Anja Leko, 18. - 25. 11. 2017.. Izložba je realizirana u sklopu 3. izdanja programa „Zvučni zid“ koji provodi Galerija SKC. Program putem ciklusa samostalnih izložbi predstavlja diplomante ili tek diplomirane umjetnike koji upravo napuštaju sigurnu zonu obrazovanja i probijaju zvučni zid. Cilj je podržati mlade umjetnike na početku njihove karijere koji su još nepoznati široj umjetničkoj sceni, a samostalna izložba omogućuje im adekvatnu prezentaciju javnosti kao i stjecanje iskustva. Također, šira javnost stječe uvid u nove energije i aktualnosti koje su itekako bitne za probijanje zajedničkog „kreativnog zida“.

Izložbeni programi - dio EPK 2020 programa

Međunarodni EU projekt „Riskiraj promjenu – Risk change“ - EPK programski pravac „Kuhinja – Centar za kreativne migracije“:

„Crne krabulje“, 14. 12. 2017. – 22. 2. 2018.. Izložba je predstavila umjetničke radove stranih i domaćih umjetnika koji su izabrani u okviru javnog poziva objavljenog u lipnju 2017., a koji se bave migracijskom problematikom. Na sjecištu politike i poezije, ova epizoda međunarodnog projekta predstavlja 12 autora koji odmiču od društveno-političke statistike i zalaze u emotivno-psihičku pozadinu migracija. Predstavljeni radovi svjedoče o bezvremenosti fenomena migracija, kao i o dugotrajnoj umjetničkoj preokupaciji temom lomljivosti ljudskih veza. Umjetnici: Carlos Aires, Cristiano Berti / Can Sungu, Marianna Christofides, Aleksandar Garbin, Roos van Haften, Laurent van Lancker, Miroslav Mikuljan, Rafael Puetter (Rafucko), Davor Sanvincenti, Ana Sladetić i Elejan van der Velde. Izložba se je bavila migracijama koje na razini svakodnevnog života u pravilu proizvode neku vrstu ekscesa. S uporištem u umjetničkim praksama i trenutnom društvenom stanju, izložba je objedinila migracijsku, radnu i ekonomsku problematiku. U rasponu od personaliziranih i poetskih pristupa do dokumentarnih i kritičkih, radovi naznačuju spektar (ne)mogućnosti snalaženja u situacijama poremećene sigurnosti i zaštite: stanja dezorijentiranosti i beznađa, napora optimizma i zajedništva.

„Između tamo i tamo: anatomija privremenih migracija“, 27. 1 - 19. 3. 2017. Projekt proučava osobne priče, društvene i kulturne procese nastale uslijed kretanja privremenih migracija različitih skupina, poput radnica u kućanstvima i njegovateljica, fizičkih i sezonskih radnika, umjetnika na rezidencijama i dr.. Skrenuta je pozornost na one skupine nevidljivih migranata, ljude iz naše zajednice, susjede, prijatelje, poznanike i članove obitelji, prepuštene uglavnom taktikama vlastitog snalaženja, i predrasudama zajednice iz koje i u koju dolaze. Izložba se je fokusirala na tri aspekta: napetosti bivanja na dvije adrese, nevidljivosti u javnom prostoru i svakodnevnom životu te procesima i transformacijama u zemljama odlaska. Umjetničke produkcije 10 umjetnika (Tomislav Brajnović (HR), Danica Dakić (BIH), Larisa David (RO), h.arta group (RO), Silvia Hell (IT), Nicole Hewitt (HR), Ana Hušman (HR), Božena Končić Badurina (HR), Andreja Kulunčić (HR), Veda Popovici (RO), Sandra Sterle (HR)), edukativne muzejske radionice i radionice sa studentima, studentska vodstva, susreti s umjetnicima te okrugli stol „Privremene migracije – liminalnost, ranjivost i rad“, bile su platforma su za istraživanje migracijskih procesa, metoda, oblika prezentacije, postavki i metafora promišljanja o suvremenosti. Suradnici na projektu: Škart, Centar za mirovne studije, Grupa 484, BRID i

MAZ. U sklopu izložbe izdvajamo **multimedijalni performans „Ova žena se zove Jasna 08“**, Nicole Hewitt, a u njemu autorica kroz hibridno dokumentarno-fiksijski projekt prikazuje ženu dislociranu od vlastitog iskustva, migranticu koja se nalazi u prostoru između osobne i službene povijesti iz kojih nastaje određena memorija kolektivnog sjećanja.

„**Sjene budućnosti**“ Neli Ružić, 13. 12. 2016. – 13. 1. 2017. Središnju ulogu u 25 izloženih radova zauzimala je tema kulturnog sjećanja. Polazeći od istraživanja vlastitih memorijskih kodova, a suočavajući se s pojavom politizacije memorije, autorica istražuje metode zaborava, brisanja, negacije i potpune dekonstrukcije, stvarajući nove strukture iz ostataka prošlosti, kombinirajući imaginarne i povijesne prostore. Neli Ružić rođena je 1966. u Splitu. Diplomirala je slikarstvo na Fakultetu primijenjenih umjetnosti u Beogradu, te postdiplomski studij na Fakultetu umjetnosti, UAEM, Meksiko. Do 1991. godine živi u Splitu i sudjeluje aktivno na hrvatskoj umjetničkoj sceni. Krajem 90' odlazi u Meksiko te se 2012. vraća u Hrvatsku. Od 1990. imala je niz samostalnih izložbi i sudjeluje na brojnim izložbama, projektima i festivalima u Hrvatskoj i inozemstvu. Zaposlena je u Školi za likovnu umjetnost u Splitu, u sklopu koje vodi i bogati program galerije pod nazivom „Škola“.

Izložbeni programi u Malom salonu:

„**Bez naziva 2017.**“, Tomo Savić Gecan, 15. 12. 2017. – 13. 1. 2018.. Autorov umjetnički rad balansira između dviju pretpostavki: između stvarnosti i onoga koji je doživljava postoji procjep. U Malom salonu publiku je dočekala sve-prožimajuća praznina, ostavljajući utisak da je na izložbu došla prerano ili prekasno. Upute su kazivale kako je u pozadini stakala mapa čije su konture omeđivale 3 lokacije na kojima je u različitim terminima autor izvodio rad: 2005. godine u galeriji „Etablissement d'en face“ u Briselu, 2015. u antverpenskom „(On)begane Grond“ te aktualni. Svježe obojeni Mali salon razgoličuje do kože, i tek time što ga ostavlja praznim u pravom ga smislu otvara – ne izlažući ništa, osim prostora samog. Takva gesta potvrđuje Savić-Gecana kao jednog od autora koji su u devedesetima aktualizirali pitanja prirode i legitimiteta umjetnosti. Njegov rad u cjelini prototip je antipopularane umjetnosti.

„**Ostatak**“, Nicolaj Dudek 21. 11. – 3. 12. 2017. Autor se je predstavio s radovima čije je stvaranje započelo 2016. - za vrijeme njegova boravka u Rijeci u okviru Rezidencijalnog programa Kamov. Radovi su nastali brisanjem tiskarske tinte pomoću lavandinog ulja sa stranica časopisa na kojima su prikazane idealizirane ljudske figure. Svojim intervencijama koristeći olovku, flomaster, uljne boje i ostatke tiskarske tinte stvara transformirane prikaze ljudskih figura otvarajući pitanja o materijalizaciji ljudskih života, iskorištavanju njihovih tijela i ljudima kao materijalu.

„**Manlio Malabotta – fotografije**“, po ideji Diane de Rosa i Massimiliana Schiozzija, 19. - 28.10.2017. Izložbom je obilježena 110. godišnjica rođenja Manlia Malabotte, a ostvarena je u okviru programa multidisciplinarnog festivala „Varcare la frontiera #5 Atlantidi, identità sommerse“ te u suradnji sa Generalnim Konzulatom Republike Italije u Rijeci. Izložbom se želio se dati doprinos istraživanju povijesnih i kulturnih niti, koje su povezali i mogu još više učvrstiti veze Trsta i Rijeke. Manlio Malabotta rođen je 1907. u Trstu. Studirao je u Trstu i Padovi, a 1935. seli u u Motovun, koji će biti dodirna točka u prijateljstvu između Fulvia Tomizze i njega. U siječnju 1944. primoran je napustiti Istru, zajedno sa suprugom i kćerkom kako bi, zbog sudjelovanja u misiji sa saveznicima, izbjegao uhićenje od strane Nijemaca. Krajem 1974. seli se u Trst, gdje je i preminuo 1975.. U Trstu osmišljava ediciju „Costa orientale“ posvećenu umjetnosti i književnosti Istre i Dalmacije.. Zahvaljujući njegovoj udovici, gđi Franca Fenga Malabotta, koja je dala na korištenje arhiv svoga supruga, inicijativi Diane di Rosa i Massimiliana Schiozzija za postav izložbe (Civico Museo della Civiltà Istriana Fiumana e Dalmata, Trst 2014.), te restauraciji fotografija starih najmanje 75 godina i razumijevanju Fondazione CRTrieste, riječka je publika imala priliku uživati u fotografijama iz 30' i 40' godina 20. stoljeća, autora-fotoamatera, koji je s velikom ljubavlju, snimao u Rijeci, na rivi, u riječkoj luci, po Istri i okolici.

„**Svijet bez nas - priče o eri neljudskih aktera**“, organizacija: udruga Drugo more, 7. - 22. 9. 2017. Izložba je realizirana u okviru međunarodnog projekta „State Machines“ i uz podršku Rijeka 2020 d.o.o.– EPK 2020. Istražujući budućnost svijeta u kojem više ne dominiraju ljudi, izložba okuplja novomedijske radove svjetski priznatih umjetnika Tima Arnalla, Ignasa Krunglevičiusa, Marka Leckeyja, Nicolasa Maigreta i Marie Roszkowske, Yurija Pattisona, Sasche Pohfleppa, Suzanne Treister, Addie Wagenknecht i Pinar Yoldas. Ideja izložbe počiva na opisu svijeta koji je rezultat postepenog tehnološkog razvoja čiji počeci sežu u naše doba. Umjetnici koji sudjeluju na izložbi na sličnom tragu ispituju mogućnosti ekologije nakon ljudi,

zamišljajući svakodnevicu post-antropocena kao vremena u kojem su kontrolu preuzeli neki drugi oblici "života", poput algoritama, umjetne inteligencije, umjetno stvorenih nanočestica i genetski modificiranih mikroorganizama.

„Dijalog s Milom Kumbatović / Jasna Šikanja, Smiljana Polugić“, 3.08. - 18.8. 2017. Izložba se je održala u dvije etape – druga etapa bila je u galeriji „Lapidarij“ u Omišlju na Krku. Riječ je o 2. iz serije izložbi kojom Muzej predstavlja autore i djela iz fundusa određene razdobljem moderne umjetnosti uz suvremene umjetničke radove pozvanog autora. Ova, komparativna izložba predstavlja opuse umjetnice Mile Kumbatović (1915. – 2004.) i dviju pozvanih umjetnica - grafičarke Jasne Šikanje (1964.) i kiparice Smiljane Polugić (1983.). Tri estetska ključa u rasponu od moderne do suvremene umjetnosti, triju umjetnica različitih generacijskih pripadnosti, odgovaraju vremenskom rasponu moderne i suvremene umjetnosti kojem je Muzej profesionalno posvećen. Umjetnički opusi međusobno su povezani intimnim individualizmom, intimizmom kao estetskom odrednicom djela, očitom i u morfologiji i u kaligrafiji djela, neovisno o mediju u kojima su radovi izvedeni. Iako je Kumbatović prvenstveno slikarica čija su slikarska djela mahom tematski posvećena pejzažu otoka Krka, iz njezinog bogatog opusa predstavljena su dva ciklusa – „Svijet kamena“ s početka 60' te ciklus „Svemirskih krajolika“, koji datira iz sredine i kraja 70'. Izložba obuhvaća presjek apstraktne misli u autoričinom stvaralaštvu - slike i do sada javnosti ne prikazivane grafike, crteže te industrijsku skulpturu manjih formata.

„Completion through“, Marko Tadić, 7. – 30. 7. 2017. Izložba je predstavila presjek Tadićevih filmova, maketa i skica nastalih unazad 6 godina. Karakterizirala ju je posveta mediju crteža kao podlozi mišljenja i imaginacije te metodi kolaža kao načinu spajanja i rekonstruiranja pojedinačnih elemenata u šire strukture, unutar različitih formi i formata, od animiranog filma do studija ili skica, knjiga i objekata. Marko Tadić je rođen 1979. u Sisku. Diplomirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Firenzi. Radi kolaže, animirane filmove, crteže i instalacije. Izlagao je na samostalnim i grupnim izložbama, te filmskim festivalima u Hrvatskoj i inozemstvu. Zajedno s Tinom Gverović predstavlja Hrvatsku na 57. Venecijanskom bijenalu 2017. Nagrade: 28. Salon mladih (2006.), Nagrada Radoslav (2008.), Nagrada Vladimir Nazor za najbolju izložbu (2014.). Trenutačno predaje na ALU u Zagrebu i na NABA-i – Nuova Accademia di belle arti) u Milanu. Živi i radi u Zagrebu.

Finalisti Nagrade „Radoslav Putar“ za 2017. godinu, 2. - 25. 6. 2017. Nagrada „Radoslav Putar“ je godišnja nagrada za najboljeg mladog likovnog umjetnika u Hrvatskoj, a dodjeljuje se od 2002. U 2017., stručni žiri u sastavu: Niko Mihaljević, (dobitnik Nagrade 2016.), Boris Greiner (likovni kritičar), Miroslav Karić (kustos, Remont – nezavisna umjetnička organizacija, Beograd) i Marta Kiš (kustosica, voditeljica Galerije SC) izabrali su 4 finalista: Teu Ivković, (1992. Zagreb) - diplomirala 2016. na grafičkom odjelu ALU u Zagrebu. Bavi se konstantnom potragom za problemima i procesom njihovog rješavanja.; Matej Knežević (1983., Slavonski Brod) zaokupljen je aktualnim društvenim problemima globalnog karaktera i pojavama u lokalnoj zajednici; Ana Kovačić (1986., Zagreb) završila je kiparstvo na ALU u Zagrebu 2010. te 2013. nove medije na odsjeku za Animirani film i nove medije. U svom radu istražuje povezanost između osobne i kolektivne memorije te način na koji je memorija upisana u naša tijela i prostore u kojima živimo; Ana Sladetić, (1985., Vukovar) - diplomirala je 2009. i doktorirala 2016. na grafičkom odjelu ALU u Zagrebu, a samostalno izlaže od 2009.. Zanima ju ljudski okoliš i nevidljivi elementi ugrađeni u ljudsku okolinu i uloga koju oni imaju u stvaranju vizualne komunikacije. Nagrada „Radoslav Putar“ za najboljeg mladog umjetnika dodijeljena je **Mateju Kneževiću** – koji je osvojio je dvomjesečni boravak u New Yorku, u organizaciji „Residency Unlimited“ i samostalnu izložbu u Institutu za suvremenu umjetnost te mjesto u žiriju Nagrade u 2018. godini.

„Tito u djelima likovnih umjetnika“, 3. - 15. 5. 2017., suorganizacija: „Međunarodna galerija portreta Tuzla“, Grad Rijeka i Muzej. Izložba je organizirana povodom 72. obljetnice Dana oslobođenja Rijeke od fašizma, a bila su izložena djela sljedećih umjetnika: Miladin Aničić Mikan, Mersad Berber, Mensur Dervišević, Drago Došen, Mevludin Ekmečić, Ivo Grbić, Božidar Jakac, Emilo A. Kostić, Radiša Lj. Lucić, Mario Mikulić, Petar Mojak, Ismet Mujezinović, Milivoje Unković i Safet Zec. Uz Titove portrete bila je predstavljena i fotografska dokumentacija portretiranja Josipa Broza Tita u Bugojnu 1. i 2. travnja 1977.. Također, građani su bili pozvani da izlože svoju osobnu sliku, crtež, fotografiju, skulpturu, knjigu ili predmet koji ih podsjeća na Tita i njegovo doba. Kao popratni program 9.5.2017. održana je tribina s temama: Tito kao kult ličnosti, kako nastaju kultovi ličnosti, umjetnost u službi države i ideologije, pozicija umjetnika u društvu, povijesno-umjetnička ostavština u kontekstu današnjice.

„Tvoja zemlja ne postoji“, 8. - 26. 3. 2017., organizacija: kustoski kolektiv, „Što, kako i za koga“/VHW, Izložba okuplja umjetnike čiji radovi rezoniraju sa širokim asocijativnim poljem emocionalnih, društvenih i povijesnih sadržaja na koje višeslojna i višeznačna tvrdnja „Tvoja zemlja ne postoji“ može upućivati: Milijana Babić, Libia Castro i Ólafur Ólafsson, Etcétera..., Vlatka Horvat, Siniša Ilić, Rajkamal Kahlon, Victoria Lomasko, Runo Lagomarsino, Ana Opalić, Trevor Paglen, Mykola Ridnyi, Mladen Stilić i Lana Stojićević. Navedena sintagma može se shvatiti kao naznaka da ne postoji zemlja kakvu želimo, možda zato što općenito ne vjerujemo u države i njihove granice, i ne prihvaćamo se s njima identificirati više nego što nas na to obvezuje zakonska regulativa. „Tvoja zemlja ne postoji“ postavlja pitanje kome se obraća, tko su osobe i zajednice koju adresira, i kroz taj proces zamišlja i stvara imaginarnu transnacionalnu zajednicu ili privremeni kolektiv koji se ne određuje granicama niti pripadnošću naciji. U tom smislu to je poziv i izražavanje želje, zamišljanje potencijala zajednice okupljene oko ideje zemlje kakvu želimo, a koja (još) ne postoji. Dio je serije istoimenih izložbi koje se, okupljajući različite umjetnike u svakom gradu, održavaju u Art radionici Lazareti (Dubrovnik, 2016), Galeriji Nova (Zagreb, 2016.), MKC (Split, 2016.).

„Shvatiti sebe - portreti iz zbirke MMSU“, 9. 1. - 23. 2. 2017.. Na izložbi je bilo prikazano 17 odabranih portreta i autoportreta iz muzejske zbirke (Lovro Artuković, Vladimir Becić, Boris Bučan, Ivo Kalina, Nives Kavurić-Kurtović, Zlatko Keser, Ivan Kožarić, Miroslav Kraljević, Zlatko Kutnjak, Frédéric Léglise, Zoran Pavelić, Branko Ružić, Gabrijel Stupica, Frano Šimunović, Ivan Tabaković, Petra Varl, Davor Vrankić). Prikaz ljudskog lika, a time i onaj u kojem se prepoznaju obilježja portreta, u likovnoj se umjetnosti javlja vrlo rano, proteže se kroz različita povijesna i stilska razdoblja, aktualan je i u suvremenoj umjetničkoj praksi pa ga možemo okarakterizirati kao jednu od najperzistentnijih likovnih tema. Suvremeni portret uvodi i nova gledišta kojima se problematiziraju i preispituju složenija socijalna i egzistencijalna pitanja, pitanje identiteta, položaj umjetnika i sustav umjetničkog vrednovanja te drugi oblici analitičkog sagledavanja današnjega društva. Radovi prikazani na izložbi nastali su u širokom vremenskom razmaku od jednog stoljeća i predstavljaju mali fragment ove teme iz muzejskog fundusa. Birani su po nekoliko kriterija: ispovjednost rada i naglašeni introspektivni sadržaj, individualnost u pristupu i originalnost u okviru osobnog autorova stvaralaštva i širem vremenskom kontekstu u kojem je rad nastao, konceptualni pristup temi u suvremenoj umjetničkoj praksi.

„Das Kapital / Die Kunst“, Marijan Molnar, 28. 12. 2016. – 15. 1. 2017. Izložba se je sastojala od tri dijela – videodokumentacije performansa „Marx – Bakunjin“ iz 1980., ambijentalne instalacije koja je kontekst performansa „Das Kapital/Die Kunst“ te performansa „Ljubljeni Marx“ koji postaje „happening“. Krovni naziv, koji objedinjuje tri dijela izložbe i tretira „kapital“ i „umjetnosti“ kao dihotomijski par pojmova, „Das Kapital/Die Kunst“, ističe simbolično značenje uporabe njemačkog jezika kao temeljnog jezika teorije suvremene umjetnosti Josefa Beuysa, ali i jezika političke ekonomije modernizma.

Gostovanja izložbi Muzeja moderne i suvremene umjetnosti u Hrvatskoj i inozemstvu

Izložbe: „In Their Eyes...“, „Tihi krik: Cijelu priču mogu ti tek šapnuti na uho“ i izložbu Tomislava Gotovca „Anticipator kriza – Kuda idemo ne pitajte“ Muzej je predstavio u inozemstvu sa namjernom da promovira svoje programe međunarodnoj javnosti.

- Izložbu „In Their Eyes...“ koja predstavlja umjetničke pozicije proizašle iz tri specifične regije u središnjoj Europi koje karakteriziraju zastupljenost više nacionalnih manjina i smještaj na granicama različitih jezičnih, kulturnih i geopolitičkih utjecaja predstavljena je u Češkoj i Italiji u suradnji sa Sveučilištem „Jan Evangelista Purkyně“ u Ústí nad Labem i Kunsthalle Eurocentrom Lana.
- Izložba „Tihi krik: Cijelu priču mogu ti tek šapnuti na uho“ postavljena je u Galeriji „Podroom“ u KC Beograd. Uz radove iz zbirke MMSU-a, izložba je okupila radove autora zastupljenih u kolekciji Oktobarskog salona i radove pozvanih umjetnika. Od klasičnih medija do videa i instalacija izložba je kombinirala različite oblike umjetničkog izraza koji se kreću rubnim prostorima između pokretne i statične slike. Izložba je pokušala obuhvatiti srodne umjetničke pristupe koji se bave fenomenima na rubu jezika i dosizanja čujnosti, vizualne elemente koristeći primarno za oblikovanje zvučne slike.
- Muzej je predstavio izložbu Tomislava Gotovca „Anticipator kriza – Kuda idemo ne pitajte“ u Češkoj - Ústí nad Labem, u suradnji s češkim partnerima House of Arts i Fakultetom likovnih umjetnosti i dizajna (Sveučilište „Jan Evangelista Purkyně“).
- Muzej je također gostovao i u susjedstvu - u Galeriji „Lapidarij“ u Omišlju s izložbom „Dijalog s Milom Kumbatović“, Jasne Šikanje i Smiljane Polugić.

B. Edukativni programi

- „Protezanje“, edukativna radionica o migraciji biljaka, MMSU / Prirodoslovni muzej Rijeka, 25. i 26. 9. 2017.
- Trodnevna kreativna radionica zatvorenog tipa s sudionicima projekta „Leksikon Tánja Ostojić“ Studio Kamov, 11. – 13. 8. 2017.
- 22. EMA – Edukativna muzejska akcija u MMSU-u, edukativna muzejska akcija u organizaciji Sekcije za muzejsku pedagogiju Hrvatskog muzejskog društva, 25. 4. – 7. 5. 2017.

C. Ostali programi

- „Touch Me Festival“ Rijeka / „Nevidljivo koje nas okružuje“, 9. - 30.12.2017.. Muzej je u 2017. predstavio riječku epizodu „Touch Me“ Festivala s izložbom „Nevidljivo koje nas okružuje“ u suradnji s udrugom „Kontejner“ i umjetničkim programa vodeće znanstvene institucije za čestičnu fiziku "Arts at CERN".
- Popratni programi retrospektivne izložba Tomislava Gotovca „Anticipator kriza – Kuda idemo ne pitajte“:
 - „D-Day / Polazište: Gotovac“, Galerija SKC, 6. - 13. 10. 2017.
 - Predstavljanje knjige „Tomislav Gotovac: Anticipator Kriza“, 20. 11. 2017.
- Video art Sunce - Dino Topolnjak uz koncert JMZM (Josip Maršić i Zoran Medved) - „Live: Today“, 25. 11. 2017.
- Razgovor s umjetnicom Ale de la Puente, 16.10.2017.
- Predstavljanje knjige Daine Glavočić „Likovna scena međuratne Rijeke (1920. – 1940.)“, 29. 3. 2017.
- Promocija publikacije projekta: Amela Frankl „Što nosim“, 19. 5. 2017.
- Popratni programi izložbe „Između tamo i tamo: anatomija privremenih migracija“, 27. 1 - 19. 3. 2017:
 - Radionica: „Migrantski rad – aktivistički doprinosi“, FFRI, Odsjek za kulturalne studije, Centar za Mirovne studije - CMS, 17. 3. 2017.
 - Okrugli stol: „Privremene migracije – liminalnost, ranjivost i rad“, 18. 3. 2017.

D. Izdavački programi

Tijekom 2017. godine Muzej je tiskao više publikacija i tiskanih materijala koji su pratili programske Muzeja:

- „Između tamo i tamo: Anatomija privremenih migracija“, deplijan/plakat
- „Shvatiti sebe“, katalog
- „Migracije su prirodni zakon: Sve se kreće, svi migriraju. Riskirajte promjenu!“, city light plakat
- „Ponovno zaposjedanje muzeja povodom Međunarodnog dana muzeja“, deplijan/plakat
- „Slavko Grčko retrospektiva“, plakat
- Projekcija „Antun Motika i nasljeđe eksperimenta“, katalog
- Projekcija „Antun Motika i nasljeđe eksperimenta“, plakat
- „Dijalog s Milom Kumbatović“ - Jasnja Šikanja i Smiljana Polugić, deplijan/plakat
- Tomislav Gotovac „Anticipator kriza - Kuda idemo ne pitajte“, deplijan/plakat
- Tomislav Gotovac „Crisis Anticipator - Don't Ask Where We're Going“, deplijan/plakat
- Tomislav Gotovac „Anticipator kriza - Kuda idemo ne pitajte“, pozivnica
- Tomislav Gotovac: „Anticipator kriza“, katalog
- Alen Floričić: „Video 1998.-2017“, katalog
- Marko Tadić „Completion through“, katalog
- „Riskiraj promjenu / Risk Change: „Crne krabulje“, deplijan/plakat
- Tomo Savić – Gecan „Bez naziva 2017.“, deplijan/plakat

E. Muzejska građa - otkup i darovanje

Muzej je u 2017. godini kupio sljedeća umjetnička djela: Mitar Matić „Bez naziva“, Toni Meštrović „The State of Mind“ – multikanalna video/audio instalacija i Marko Tadić „We used to call it: Moon“ - instalacija koja se sastoji od animacije, instalacije za film i 4 crteža. Također, Muzeju su donirane sljedeće umjetnine: Paula Muhur „Double Flowers“, 2010.-2012. (video i 2 fotografije), Đanino Božić - donacija 9 radova i Neli Ružić „La cama de mis abuelos/Grandparents' Bed“.

F. Muzejska građa – zaštita

Popis radova iz Zbirke slikarstva i Zbirke Slavko Grčko koji su restaurirani tijekom 2017. godine:

- Emanuel Vidović „Motiv iz luke“, 1914.- 1929., ulje na platnu, 800 x 1330 mm
- Milan Steiner, „Pejzaž“, 1917. godina, ulje, karton, 392 x 533 mm
- Đuro Pulitika, „Kiša“, 1955., ulje na platnu, 585 x 770 mm
- Julije Knifer „Meandar 20“ 1965., ulje na platnu, 484 x 690 mm
- Slavko Grčko „Ostaci žvaka“, 2000., juta, karton, ljepljenje, lim, akrilik, platno, 1460 x 675 mm
- Slavko Grčko „Medijsko prostranstvo“, 2001., akrilik, karton, lezonit, lim, 1500 x 560 mm

G. Nabava opreme

Muzej je u 2017. kupio sljedeću opremu za obavljanje redovne djelatnosti u novom prostoru na adresi Krešmirova 26c (kompleks bivše tvornice „Rikard Benčić“) i zaštitu muzejske građe: 2 klima uređaja, 2 komada rolo zavjesa za zamračivanje izložbenog prostora, prijenosno računalo i 2 arhivska ladičara za za potrebe zaštite papirne građe.

H. Financijski pokazatelji poslovanja

Bilanca			
Tablica 1. Prikaz imovine i obveza	Stanje na dan		Index
	31.12.2016.	31.12.2017.	(17./16.)
Muzej moderne i suvremene umjetnosti			
IMOVINA	15.095.232,24	15.715.662,20	104,1
Nefinancijska imovina	14.378.584,16	14.871.825,33	103,4
- nematerijalna imovina	20.000,00	20.000,00	100,0
- postrojenja i oprema	448.549,83	452.886,71	100,9
- knjige umjetnička djela i ostale izložbene vrijednosti	13.910.034,33	14.398.938,62	103,5
- sitni inventar	0,00	0,00	0,0
Financijska imovina	716.648,08	843.836,87	118,0
- novac u banci i blagajni	517.732,43	23.243,20	161,3
- ostala potraživanja	12.845,01	1.144,08	0,0
- potraživanja za prihode poslovanja	12.400,00	5.000,00	167,6
- potraživanja za prihode iz proračunskih korisnika uplaćene u proračun	0,00	628.757,88	96,4
- rashodi budućih razdoblja	173.670,64	185.691,71	
OBVEZE I VLASTITI IZVORI	15.095.232,24	15.715.662,20	104,1
Obveze	673.775,50	896.342,18	100,4
- obveze za rashode poslovanja	509.250,14	818.962,85	214,8
- obaveze za nabavu nefinancijske imovine	164.525,36	77.379,33	0,0
Vlastiti izvori	14.421.456,74	14.819.320,02	102,8
- vlastiti izvori	14.466.928,59	14.960.169,76	103,4
- manjak prihoda poslovanja	57.871,85	119.100,21	205,8
- manjak prihoda od nefinancijske imovine	0,00	26.749,53	0,0
- obračunati prihodi poslovanja	12.400,00	5.000,00	40,3
Ukupna vrijednost imovine na dan 31.12.2017. godine iznosila je 15.715.662,20 kuna. Bilanca je u 2017. godini povećana u odnosu na 2016. godinu za 4 posto. Povećanje imovine u najvećoj mjeri se odnosi na kupnju i donaciju umjetnina.			

Izvešće o prihodima i rashodima, primitcima i izdancima

Tablica 2. Prikaz planiranih i ostvarenih prihoda za 2017. godinu			
Muzej moderne i suvremene umjetnosti	Godišnji plan	Ostvarenje	Index
1. Proračun Grada Rijeke	3.777.500	3.163.639,75	83,8
- za naknade zaposlenih	2.314.300	2.145.228,72	
- za materijalne rashode	842.700	548.425,16	
- za nabavu opreme	183.000	227.217,10	
- za programsku djelatnost	299.500	132.865,99	
- za zaštitu muzejske građe	38.000	29.902,80	
- otkup umjetnina	100.000	79.999,98	
2. Ministarstvo kulture RH	400.000	304.163,56	76,0
3. Primorsko – goranska županija	33.000	33.000,00	100,0
4. Ostale JLP(R)S	30.000	21.440,85	71,5
5. Pomoći i vlastiti prihodi	1.061.500	888.409,18	83,7
- pomoći od inozemnih vlada i međunarodnih organizacija	118.000	117.763,30	
- pomoći od institucija i tijela EU			
- HZZ – stručno osposobljavanje	250.000	244.112,87	
- ulaznice za posjet izložbama	9.000	7.057,92	
- prihodi od prodanih proizvoda	5.000	2.300,00	
- prihodi od pruženih usluga	15.000	12.475,00	
- tekuće i kapitalne donacije	86.500	68.917,00	
- kamate na depozite po viđenju	576.000	435.567,00	
- prihod od pozitivnih tečajnih razlika	500	0,00	
	1.500	216,09	
UKUPNO PRIHODI (1-12/2017.)	5.302.000	4.410.653,34	83,2

Od ukupno planiranih prihoda za 2017. godinu u iznosu od 5.302.000,00 kuna, Muzej moderne i suvremene umjetnosti je ostvario 4.410.653,34 kuna, odnosno 83,2 %.

Tablica 3. Prikaz planiranih i ostvarenih rashoda za 2017. godinu			
Muzej moderne i suvremene umjetnosti	Godišnji plan	Ostvarenje	Index
1. Rashodi za zaposlene	2.415.900	2.241.760,40	92,8
- plaće zaposlenih	2.013.400	1.903.379,74	
- ostali rashodi za zaposlene	56.800	12.100,00	
- doprinosi na plaće	345.700	326.280,66	
2. Materijalni rashodi	1.949.500	1.592.751,67	81,7
- naknade troškova zaposlenima	152.300	103.837,88	
- rashodi za materijal i energiju	371.900	288.360,97	
- rashodi za usluge	1.296.500	1.136.015,44	
- naknade troškova osobama izvan radnog odnosa	80.800	32.990,95	
- ostali nespomenuti rashodi poslovanja	48.000	31.546,43	
3. Financijski rashodi	12.600	3.744,51	29,7
4. Rashodi za nefinancijsku imovinu	924.000	660.374,65	71,5
UKUPNO RASHODI (1-12/2017.)	5.302.000	4.498.631,23	84,9

Od ukupno planiranih rashoda za 2017. godinu u iznosu od 5.302.000,00 kuna Muzej moderne i suvremene umjetnosti je realizirao 4.498.631,23 kuna. U razdoblju do 01. 01. do 31. 12. 2017. godine ostvaren je manjak prihoda i primitaka za pokriće u sljedećem razdoblju u ukupnom iznosu od 145.849,74 kn, ovo je metodološki manjak koji proizlazi iz primjene modificiranog načela nastanka događaja.

Tablica 4. Usporedni prikaz ukupnih prihoda i rashoda za 2016. i 2017. godinu	

Muzej moderne i suvremene umjetnosti	2016. godina	2017. godina	Index
Sveukupno prihodi	4.566.413,06	4.410.653,34	96,6
Sveukupno rashodi	4.780.143,56	4.498.631,23	94,1

U odnosu na 2016. godinu prihodi su smanjeni za oko 3 % a rashodi za oko 6 %.

Broj zaposlenika i ostvarenje prosječne bruto plaće u 2016. i 2017. godini

Tablica 5. Prikaz broja zaposlenih, ostvarene bruto plaće

	Stanje na dan		Index (17./16.)
	31.12.2016.	31.12.2017.	
Muzej moderne i suvremene umjetnosti	16	16	100,0
Stvarni broj zaposlenih	10.017,18	9.933,63	99,2
Ostvarena prosječna bruto plaća			

Na dan 31.12.2017. godine u Muzeju moderne i suvremene umjetnosti bilo je zaposleno 16 osoba. Prosječna bruto plaća ustanove za 2016. godinu iznosila je 10.017,18 kuna, a za 2017. godinu 9.933,63 kn.

G. Zaključak

Djelatnost Muzeja u 2017. godini u velikoj je mjeri bila određena planovima za postepeno preseljenje u novi prostor, tzv. „H-objekt“ u kompleksu bivše tvornice „Rikard Benčić“. Rekonstrukcija prostora u prvoj fazi obnove omogućila je minimalne uvjete dovoljne da se započne s radom na novoj adresi. U razdoblju od svibnja do lipnja 2017. godine izvođeni su građevinski radovi i opreman je prostor do funkcionalnog uređenja jednog dijela – 1. kata zapadnog krila zgrade i dijela prizemlja. Tijekom rujna u novi prostor preseljen je dio inventara nužan za funkcioniranje Muzeja, a kroz naredne mjesece i arhivska dokumentacija, sadržaji uredskih prostora, knjižnica te radionice iz prostora u Dolcu.

Muzej je u 2017. godini posjetilo ukupno 63.544 posjetitelja (povremene izložbe: 13.972, izložbe van Rijeke: 2.356, edukativni program: 1.465, manifestacije, otvorenja, promocije, akcije i drugi programi: 46.554, Noć muzeja: 1317 i Međunarodni dan muzeja: 236. Također, Muzej se je u medijima pojavio u ukupno 375 novinskih i internetskih naslova.

Muzej je partnerima smo dogovorio još dva EU projekta te više suradničkih programa koji će se realizirati tijekom 2018., 2019. i 2020. godine. Također, pripremio je materijale za apliciranje na sve dostupne natječaje. Pripremio je i novi program za prostor Malog salona, koji će uz svoju izložbenu funkciju postati ujedno i informativni punkt i muzejska trgovina. Projekt uređenja Malog salona realizirat će se početkom 2018.